

ЗАЙЧАРЕ

Село от колибарски тип. Състои се от три махали: *Горна* – на запад, *Долна* – на изток, и *Търнен кладенец* – на юг. Отстои на 29 км северозападно от Сливен. Разположено е на рид между Стара река и Кипиловска река (Кара дере) на около 450–500 м височина.

В миналото през *Авдалари*, старото име на селото, е минавал коларският път от Стара река за Елена. Селото е с турско население. През 1874 г. е построена джамия.

Преди 1878 г. махала Авдалари влиза в Бебровска нахия, Търновска каза и санджак. След Освобождението е в Еленска околия, община Константин, а по-късно е присъединено административно към Стара река. С министерска заповед № 2820, обнародвана на 14. 08. 1934 г., махала Авдалари е преименувана на *Зайчари*. През 1957 г., заедно със Старорешка община, преминава от Еленска в Сливенска околия. С указ № 356, обнародван на 7. 12. 1955 г., *Зайчари* е признато за село, като към него е присъединена махала Търнен кладенец.

В годините след Освобождението турското население се изселва, а на негово място се заселват българи от околните села. От с. Кипилово идва голяма фамилия *Пастърмите*, от с. Нейково – *Чакърите*, от с. Марян – *Чирпаните*, от с. Беброво – *Танчовите*. За местна фамилия се смята *Тумбаркоолу*, неизвестно кога и откъде преселена.

През 1901 г. в махалата се открива училище, сега закрито. Няма читалище, джамия или черква.

Поминъкът в миналото е бил характерен за полупланинските селища – малко земеделие и скотовъдство. Недостигът на земя е принудил мнозина да работят като ратаи по чифлиците. По-късно селото е включено към АПК на Горското стопанство.

В началото населението се увеличава от естествения прираст и новите заселници, но поради отдалечеността му от главните пътища и големи селища по-късно намалява силно. През 1878 г. – 25 къщи; 1893 – 23 къщи и 111 души; 1900 – 170 души; 1910 – 236 души; 1926 – 64 къщи, 69 домакинства и 319 души; 1956 – 3434 (?) души; 1965 – 202 души; 1975 – 133 души; 1985 – 97 души и 2001 – 37 души.

Землището на с. Зайчари не е голямо. Площта му е 13,6 кв. км. То включва и махалата *Ръченица*. Заема ридове от Елено-Твърдишката планина между Стара река и Кара дере и част от долините им. Височината е от 380 до 571 м. Граничи със землищата на селата Боринци, Кипилово, Стара река, Велчевци и Майско.

Наименованията на местностите са предимно от турски произход.

ЖИ: *зайчарец*, *зайчарка*, *зайчарци*, *зайчарче*.

МИ: *Адата*, *Ак бозатък*, *Алматъка*, *Аяк бурун*, *Бабиниванов кладенец*, *Байря*, *Бей сърта*, *Белилката*, *Бентя*, *Боаза*, *Борука*, *Буаз чайр*, *Бузалъка*,